

Bakmayın Dışımın Harabatına

– Alaca · 02 Ekim 2021

Yaşanmışlıkların ağır yükünü taşıyan,
Bir sevda emekçisiyim.
Vuslata kaç var bilemiyorum.
Zaman akarken, ömrümü öğütüyor,
Yorgun bir su değirmeni;
Günbegün fire veriyorum.

İsterdim şunu bilmeni,
Hücrelerimi besleyen,
Sevgin olmasaydı;
Ve hayallerimi süsleyen,
Ay yüzünün şavkı,
Vurmasaydı her gece,
Odamın penceresine;
Tükenirdi nefesim,
Kaybolurdu sesim,
Kalırdım öylece...

Güz yağmurları çiseliyor,
Kuşlarda kış tedirginliği,
İçimde, sensizliğin gerginliği var.
Odun ateşinde pişen,
İki fincan menengiç kahvesi,
Kalan ömrümüzde,
Bizi mutlu etmeye yeterdi.
Yandan bakan, yazdan kalan
Bakışlarında ısınırdım,
Gam-kederim biterdi...

Terkedilmiş cumbalı bir ev gibi,
Direniyorum zamana.
Bakmasınlar dışımın harabâtına,
Ne bilsinler içimdeki seni,
Bir tutam aşkın yok mu yâr?
Ayakta tutuyor beni...

02.10.2021

Muhittin Alaca